

Това съединенїе вѣра чрезъ чисто то и всегдашно
 то за Бѣга размысленїе, и чрезъ добротелъ та.
 Иез това слѣдѣла, какъ благочестія та ѿ любовь
 камъ Бѣга горѣща душа, прѣвш сѧ поучава въ за-
 вѣнїи атъ Божій непрестаннш, и въ това свѣто оупра-
 зненїе находи единственниш свое то сутѣшненїе. Второ
 єз сусердны те молитви всходи камъ Немъ мыслен-
 иш, и сѧ приближава при Престолѣ атъ благодатный.
 Трети во всы те слѹчи прослави имѧ то Него, и
 проповѣдаша неговы те благодѣлнїја. Четвѣртъ, за
 показанїи те на неї милости ѿ Него горѣще прино-
 си благодаренїе, и всако добро ѿдава на Него та
 вегата милость. Пятъ всички те си надежды полага-
 на Бѣга, и всички те слѹчи на животъ атъ си повѣ-
 рѧва на Неговъ атъ си: промыслъ. Шестъ слѣдователъ
 иш съ крѣсть сѧ повинѹба на всы те Господни
 повелѣнїя та, и оупованїе то си съ търпѣнїе раство-
 рѧва. Седьмъ на конецъ люби и близнака та, како-
 то єнъ самъ желаетъ да вѣде любимъ ѿ Бѣга. “Аще
 бо кто речетъ, ико люблю Бѣга, а брата своего не-
 навидитъ, ложъ есть. „ (а Іѡан: д. 20.) Ил тіа по-
 мнунты добротелы противи сѧ слѣдующи те злоби.
 Пѣвш ненависть камъ Бѣга, којто сѣстой въ
 престоленїе то на злосѣди те Неговы. Второ съ
 нынїе, илъ разслабенїе душевно, којто є нерадѣнїе за
 даражности те на благочестіе то, то есть за моли-
 тути те, за Богомысле то, за ходенїе въ цѣркви и
 прѣчла. Трети, неблагодарствіе, којто и никогда вы-